

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 6. junija 2013*

„Uredba št. 343/2003 — Določitev odgovorne države članice — Mladoletnik brez spremstva — Prošnji za azil, vloženi zaporedno v dveh državah članicah — Odsotnost družinskega člana mladoletnika na ozemlju države članice — Člen 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 — Predaja mladoletnika državi članici, v kateri je ta vložil prvo prošnjo — Združljivost — Otrokova korist — Člen 24(2) Listine“

V zadevi C-648/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 14. decembra 2011, ki je prispela na Sodišče 19. decembra 2011, v postopku

The Queen, na zahtevo

MA,

BT,

DA

proti

Secretary of State for the Home Department,

ob udeležbi

The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), predsednik senata, K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča, v funkciji sodnika četrtega senata, U. Lõhmus, M. Safjan, sodniki, in A. Prechal, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. novembra 2012,

* Jezik postopka: angleščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za MA in BT S. Knafler, QC, K. Cronin, barrister, in L. Barratt, solicitor,
- za DA S. Knafler, QC, B. Poynor, barrister, in D. Sheahan, solicitor,
- za The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) D. Das, solicitor, R. Hussain, QC, in C. Meredith, barrister,
- za vlado Združenega kraljestva C. Murrell, agentka, skupaj s S. Lee, barrister,
- za belgijsko vlado T. Materne, agent,
- za češko vlado M. Smolek in J. Vlácil, agenta,
- za grško vlado M. Michelogiannaki, agentka,
- za madžarsko vlado K. Szíjjártó, agentka,
- za nizozemsko vlado C. Wissels, M. Noort in C. Schillemans, agenti,
- za švedsko vlado A. Falk, agentka,
- za švicarsko vlado O. Kjelsen, agent,
- za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in M. Wilderspin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. februarja 2013

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6, drugi odstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 109).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med MA, BT in DA, mladoletnimi otroci, državljani tretjih držav, in Secretary of State for the Home Department (v nadaljevanju: Secretary of State), ker je ta z odločbami zavrnil obravnavanje njihovih prošenj za azil, vloženih v Združenem kraljestvu, in predlagal njihove predaje državam članicam, v katerih so prvič vložili prošnjo za azil.

Pravni okvir

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah

- 3 Člen 24(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ki, kot izhaja iz pojasnil te določbe, temelji na Konvenciji o otrokovih pravicah, ki je bila sklenjena v New Yorku 20. novembra 1989 in ki so jo ratificirale vse države članice, določa:

„Pri vseh ukrepih javnih organov ali zasebnih ustanov, ki se nanašajo na otroke, se morajo upoštevati predvsem koristi otroka.“

Uredba št. 343/2003

- 4 V uvodnih izjavah 3 in 4 Uredbe št. 343/2003 je navedeno:

„(3) Sklepi [Evropskega sveta na posebnem zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999] navajajo [...], da bi moral [skupni evropski azilni sistem] v kratkem času vključevati tudi jasen in izvedljiv način za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.

(4) Tak način bi moral temeljiti na objektivnih, poštenih merilih za državo članico in za osebe. Zlasti bi moral omogočati hitro določitev odgovorne države članice, da zagotavlja učinkovit dostop do postopkov za določanje statusa begunca in da ne ogroža cilja hitre obravnave prošenj za azil.“

- 5 Kot je razvidno iz uvodne izjave 15 navedene uredbe v povezavi s členom 6(1) PEU, se s to uredbo spoštujejo pravice, svoboščine in načela, ki so priznana zlasti z Listino. Na podlagi členov 1 in 18 Listine se z njo poskuša predvsem zagotoviti polno spoštovanje človekovega dostojanstva prosilcev za azil in njihove pravice do azila.

- 6 Iz uvodne izjave 17 Uredbe št. 343/2003 je razvidno, da v skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Velike Britanije in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi EU in Pogodbi DEU, sta Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko v pismih z dne 30. oktobra 2001 sporočili, da želita sodelovati pri sprejemanju in uporabi te uredbe.

- 7 V skladu s členom 2(c), (d) in (h) navedene uredbe naslednji izrazi pomenijo:

„(c) ‚prošnja za azil‘ pomeni prošnjo, ki jo vloži državljani tretje države in ki se lahko razume kot zahteva za mednarodno zaščito s strani države članice v okviru konvencije [o statusu beguncev, podpisane v Ženevi 28. julija 1951]. [...]

(d) ‚prosilec‘ ali ‚prosilec za azil‘ pomeni državljana tretje države, ki je vložil prošnjo za azil, glede katere še ni bila sprejeta dokončna odločitev;

[...]

(h) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni neporočene osebe, mlajše od osemnajst let, ki pridejo na ozemlje držav članic brez spremstva odrasle osebe, odgovorne zanje po zakonu ali običajnem pravu, in v kolikor jih taka oseba ne vzame dejansko v oskrbo [...]

- 8 Člen 3(1) in (2) Uredbe št. 343/2003, ki spada v poglavje II, naslovljeno „Splošna načela“, določa:

„1. Države članice obravnavajo prošnjo katerega koli državljana tretje države, ki na meji ali ozemlju katere koli od članic zaprosi za azil. Prošnjo obravnava ena sama država članica, in sicer tista, ki je za to odgovorna glede na merila iz poglavja III.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko vsaka država članica obravnava prošnjo za azil, ki ji jo predloži državljani tretje države, tudi če to obravnavanje ni njena odgovornost glede na merila iz te uredbe. [...]"

9 Za določitev „odgovorne države članice“ v smislu člena 3(1) Uredbe št. 343/2003 je v členih od 6 do 14 iz poglavja III te uredbe naveden seznam objektivnih meril, ki so razvrščena hierarhično.

10 Člen 5 Uredbe št. 343/2003 določa:

„1. Merila za določanje odgovorne države članice se uporabljajo po vrstnem redu, v katerem so navedena v tem poglavju.

2. Država članica, odgovorna v skladu z merili, se določi na podlagi položaja, ki je obstajal, ko je prosilec za azil vložil prošnjo v državi članici.“

11 Člen 6 te uredbe določa:

„Če je prosilec za azil mladoletnik brez spremstva, je za obravnavanje prošnje odgovorna tista država članica, kjer je zakonito prisoten njen družinski član, pod pogojem, da je to v največjo korist mladoletnika.

V odsotnosti družinskega člana je za obravnavanje prošnje odgovorna država članica, v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za azil.“

12 Člen 13 Uredbe št. 343/2003 določa:

„Če na osnovi meril iz te uredbe ni mogoče določiti nobene države članice kot odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, je za obravnavanje prošnje za azil odgovorna prva država članica, v kateri je bila vložena.“

Direktiva 2005/85/ES

13 Člen 25 Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, str. 13), naslovljen „Nedopustne prošnje“, določa:

„1. Poleg primerov, v katerih se prošnja ne preučuje v skladu z [Uredbo (ES) št. 343/2003], se od držav članic ne zahteva, da preučijo, ali prosilec izpolnjuje pogoje za begunca v skladu z Direktivo [Sveta] 2004/83/ES [z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebujejo mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 96)], kadar se prošnja v skladu s tem členom šteje za nedopustno.

2. Države članice lahko štejejo prošnjo za azil za nedopustno v skladu s tem členom, če:

a) je status begunca priznala druga država članica;

[...]

f) je prosilec po dokončni odločbi vložil enako prošnjo;

[...]“

Spor o glavni stvari

Primer MA

- 14 MA je eritrejska državljanka, rojena 24. maja 1993, ki je 25. julija 2008 prišla v Združeno kraljestvo, kjer je ob prihodu vložila prošnjo za azil.
- 15 Ko so britanski organi ugotovili, da je MA pred tem že vložila prošnjo za azil v Italiji, so od italijanskih organov zahtevali, naj jo ponovno sprejmejo v skladu z upoštevnimi določbami Uredbe št. 343/2003, v kar so ti privolili 13. oktobra 2008.
- 16 Predaje Italiji, ki bi se morala zgoditi 26. februarja 2009, ni bilo. MA je pri High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) vložila tožbo, s katero je izpodbijala zakonitost odrejene predaje.
- 17 Secretary of State je 25. marca 2010 odločil, da bo ob uporabi člena 3(2) Uredbe št. 343/2003 obravnaval njeno prošnjo za azil. Status begunke ji je bil nato dodeljen.
- 18 Secretary of State je MA pozval, naj umakne tožbo, kar je ta zavrnila.

Primer BT

- 19 BT, rojena 20. januarja 1993, je prav tako eritrejska državljanka. V Združeno kraljestvo je prišla 12. avgusta 2009 in tam naslednjega dne vložila prošnjo za azil.
- 20 Ko so britanski organi ugotovili, da je BT pred tem že vložila prošnjo za azil v Italiji, so od italijanskih organov zahtevali, naj jo ponovno sprejmejo, v kar so ti privolili 28. septembra 2009.
- 21 BT je bila 4. decembra 2009 predana Italiji.
- 22 Pri High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) je vložila tožbo, s katero je izpodbijala zakonitost svoje predaje Italiji. Potem ko je navedeno sodišče 18. februarja 2010 izdalo odločbo, se je BT 26. februarja 2010 lahko vrnila v Združeno kraljestvo.
- 23 Secretary of State je 25. marca 2010 odločil, da bo ob uporabi člena 3(2) Uredbe št. 343/2003 obravnaval prošnjo za azil, ki jo je vložila BT. Status begunke ji je bil dodeljen, vendar v umik tožbe ni privolila.

Primer DA

- 24 DA, iraški državljan, je v Združeno kraljestvo prispel 20. novembra 2009 in tam 8. decembra 2009 zaprosil za azil. Ker je DA priznal, da je že vložil prošnjo za azil na Nizozemskem, se je od nizozemskih organov zahtevalo, naj ga ponovno sprejmejo, v kar so 2. februarja 2010 privolili.
- 25 Secretary of State je 14. julija 2010 odredil predajo DA Nizozemski. Vendar je bilo po vložitvi tožbe DA 26. julija 2010 pri High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) odločeno, da predaje ne bo. Secretary of State je od tedaj privolil v obravnavanje njegove prošnje za azil na podlagi člena 3(2) Uredbe št. 343/2003.

Postopek v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 26 Tri zadeve so bile v postopku v glavni stvari združene.
- 27 High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) je s sodbo z dne 21. decembra 2010 zavrnilo tožbe tožečih strank v postopku v glavni stvari in razsodilo, da se v skladu s členom 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 mladoletnika brez spremstva, ki zaprosi za azil in je brez družinskega člana, ki bi bil zakonito prisoten na ozemlju ene od držav članic, lahko pošlje v državo članico, v kateri je ta prvič vložil prošnjo v tem smislu.
- 28 MA, BT in DA so pri Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) zoper to sodbo vložili pritožbo.
- 29 To sodišče v predložitveni odločbi poudarja, da nobena od tožečih strank v postopku v glavni stvari nima družinskega člana v smislu Uredbe št. 343/2003, ki bi bil zakonito prisoten na ozemlju ene od držav članic.
- 30 Njihove tožbe so bile obravnavane skupaj, ker so vsi trije zaprosili za azil v Združenem kraljestvu kot „mladoletniki brez spremstva“ in ker je Secretary of State v vsakem od primerov zahtevke najprej zavrnil z razlogom, da sta državi članici, v kateri jih je nameraval poslati, varni.
- 31 Predložitveno sodišče meni, da je dejstvo, da so besede „[prvič] vložil prošnjo“ uporabljene v členu 5(2) Uredbe št. 343/2003, da pa niso ponovljene v členu 6, drugi odstavek, v katerem je navedeno zgolj „vložil prošnjo“, pomembno. Poleg tega poudarja, da so mladoletniki brez spremstva po hierarhiji meril, navedenih v poglavju III navedene uredbe, na prvem mestu.
- 32 V zvezi z dopustnostjo svojega vprašanja predvsem poudarja, da med strankami obstaja še ena nerešena sporna točka v obliki odškodninskega zahtevka, ki ga je vložila BT.
- 33 V teh okoliščinah je Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Katera država članica je na podlagi člena 6, drugi odstavek, [Uredbe št. 343/2003] odgovorna za obravnavanje prošnje za azil, če je prosilec za azil, ki je mladoletnik brez spremstva in brez družinskega člana, zakonito prisotnega v drugi državi članici, vložil prošnjo za azil v več državah članicah?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 34 Belgijska vlada primarno trdi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten.
- 35 Predvsem zatrjuje, da ker je Secretary of State privolil v obravnavanje prošenj za azil, ki so jih vložile tožeče stranke v postopku v glavni stvari, spora o glavni stvari dejansko ni več. Vprašanje, ali merilo, določeno v členu 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003, kot „odgovorno državo članico“ določa Združeno kraljestvo ali prvo državo članico, v kateri so tožeče stranke v postopku v glavni stvari vložile prošnjo za azil, naj bi do navedenih tožečih strank zdaj bilo le še akademsko in odgovor naj bi bil uporabljen samo za druge zadeve, v katerih so vložene ali so lahko vložene tožbe pred nacionalnimi sodišči.

- 36 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, zaradi česar prvo zagotavlja drugim razlago prava Unije, ki ga potrebujejo za rešitev sporov, o katerih odločajo (glej zlasti sodbe z dne 12. marca 1998 v zadevi Djabali, C-314/96, Recueil, str. I-1149, točka 17; z dne 20. januarja 2005 v zadevi García Blanco, C-225/02, ZOdl., str. I-523, točka 26, in z dne 15. septembra 2011 v zadevi Unió de Pagesos de Catalunya, C-197/10, ZOdl., str. I-8495, točka 16).
- 37 Za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Zavrnitev predloga nacionalnega sodišča je mogoča samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Skupnosti nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je težava hipotetična ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 12. oktobra 2010 v zadevi Rosenblatt, C-45/09, ZOdl., str. I-9391, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 38 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je predložitveno sodišče v svoji predložitveni odločbi posebej navedlo, da mora odločiti o odškodninskem zahtevku, ki ga je vložila BT.
- 39 Odgovor na postavljeno vprašanje pa bi vplival na dodelitev morebitne odškodnine BT.
- 40 Glede na obstoj takega odškodninskega zahtevka, ki je sestavni del zadeve v postopku v glavni stvari, ostaja vprašanje za predhodno odločanje upoštevno za rešitev spora, o katerem mora odločiti predložitveno sodišče.
- 41 V teh okoliščinah postavljeno vprašanje ni hipotetično in je predlog za sprejetje predhodne odločbe torej dopusten.

Vsebinska presoja

- 42 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 razlagati tako, da kadar je mladoletnik brez spremstva in brez družinskega člana, ki bi bil zakonito prisoten na ozemlju države članice, vložil prošnje za azil v več državah članicah, ta člen kot „odgovorno državo članico“ določa državo članico, v kateri je ta mladoletnik vložil prvo prošnjo, ali državo članico, v kateri je prisoten po tem, ko je vložil zadnjo prošnjo v tem smislu.
- 43 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da v skladu s členom 3(1) Uredbe št. 343/2003 prošnjo obravnava ena sama država članica, in sicer tista, ki je za to odgovorna glede na merila iz poglavja III te uredbe.
- 44 Člen 5(1) navedene uredbe določa, da se merila za določanje odgovorne države članice uporabljajo po vrstnem redu, v katerem so navedena v poglavju III.
- 45 Iz člena 5(2) te uredbe izhaja, da se v skladu z merili, določenimi v njenih členih od 6 do 14, odgovorna država članica določi na podlagi položaja, ki je obstajal, ko je prosilec za azil prvič vložil prošnjo v državi članici. Cilj te določbe ne more biti v spreminjanju namena navedenih meril. Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 56 sklepnih predlogov, je njen namen namreč le v določitvi okvira, v katerem je treba ta merila uporabiti za določitev odgovorne države članice.
- 46 Prvo od meril, določenih v poglavju III Uredbe št. 343/2003, je tisto, ki je določeno v členu 6 te uredbe in ki omogoča določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje, ki jo vložijo mladoletnik brez spremstva v smislu člena 2(h) te uredbe.

- 47 V skladu s prvim odstavkom navedenega člena 6 je za obravnavanje prošnje, ki jo vloži mladoletnik brez spremstva, odgovorna tista država članica, v kateri je zakonito prisoten njegov družinski član, pod pogojem, da je to v največjo korist mladoletnika.
- 48 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da noben družinski član tožečih strank v postopku v glavni stvari ni zakonito prisoten v eni od držav članic, zato je treba odgovorno državo članico določiti na podlagi člena 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003, ki določa, da je odgovorna država članica tista, „v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za azil“.
- 49 To besedilo samo po sebi ne omogoča, da se določi, ali je prošnja za azil, za katero gre, prva prošnja v tem smislu, ki jo je zadevni mladoletnik vložil v državi članici, ali tista, ki jo je vložil nazadnje v drugi državi članici.
- 50 Vendar je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njeno sobesedilo in cilje ureditve, katere del je (glej zlasti sodbi z dne 29. januarja 2009 v zadevi Petrosian, C-19/08, ZOdl., str. I-495, točka 34, in z dne 23. decembra 2009 v zadevi Detiček, C-403/09 PPU, ZOdl., str. I-12193, točka 33).
- 51 V zvezi s sobesedilom člena 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003, na eni strani, je treba poudariti, da izraz „[prvič] vložil prošnjo“, ki je uporabljen v členu 5(2) te uredbe, v členu 6, drugi odstavek, ni bil ponovljen. Na drugi strani se zadnjenavedena določba sklicuje na državo članico, „v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za azil“, medtem ko člen 13 te uredbe izrecno navaja, da „je za obravnavanje prošnje za azil odgovorna prva država članica, v kateri je bila vložena“.
- 52 Če bi zakonodajalec Unije s členom 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 za odgovorno nameraval določiti „prvo državo članico“, bi to izrazil z istimi besedami kot v členu 13 te uredbe.
- 53 Zato izraza „država članica, v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za azil“, ni mogoče razumeti kot „prv[e] države članice, v kateri je mladoletnik vložil prošnjo za azil“.
- 54 Poleg tega je treba člen 6, drugi odstavek, Uredbe 343/2003 razlagati tudi ob upoštevanju njegovega cilja, ki je v namenitvi posebne pozornosti mladoletnikom brez spremstva, in ob upoštevanju glavnega cilja te uredbe, katere namen je, kot je navedeno v njenih uvodnih izjavah 3 in 4, zagotoviti učinkovit dostop do presoje statusa begunca prosilca.
- 55 Ker pa so mladoletniki brez spremstva posebej občutljiva skupina oseb, se postopka določitve odgovorne države članice ne sme podaljševati bolj, kot je nujno potrebno, kar pomeni, jih načeloma ne predajajo drugi državi članici.
- 56 Navedene preudarke potrjujejo zahteve, ki izhajajo iz uvodne izjave 15 Uredbe št. 343/2003, v skladu s katero ta uredba upošteva temeljne pravice in načela, ki so zlasti priznani v Listini.
- 57 Med temi temeljnimi pravicami je namreč zlasti tista, ki je navedena v členu 24(2) Listine, in sicer zagotoviti, da se pri vseh ukrepih javnih organov ali zasebnih ustanov, ki se nanašajo na otroke, upoštevajo predvsem koristi otroka.
- 58 Tako člena 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 ni mogoče razlagati tako, da bi se kršila navedena temeljna pravica (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Detiček, točki 54 in 55, in sodbo z dne 5. oktobra 2010 v zadevi McB., C-400/10 PPU, ZOdl., str. I-8965, točka 60).
- 59 Zato čeprav je korist mladoletnika izrecno omenjena le v prvem odstavku člena 6 Uredbe št. 343/2003, člen 24(2) Listine v povezavi z njenim členom 51(1) učinkuje tako, da se morajo pri vseh odločbah, ki jih države članice sprejmejo na podlagi drugega odstavka navedenega člena 6, prav tako upoštevati predvsem koristi otroka.

- 60 To upoštevanje otrokove koristi načeloma zahteva, da se v okoliščinah, kakršne so te, ki zaznamujejo položaj tožečih strank v postopku v glavni stvari, člen 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 razlaga tako, da kot odgovorno določa državo članico, v kateri je mladoletnik prisoten potem, ko je tam vložil prošnjo.
- 61 Zaradi koristi mladoletnikov brez spremstva se namreč, kot je razvidno iz točke 55 te sodbe, postopek določitve odgovorne države članice ne sme po nepotrebnem podaljševati, temveč jim je treba zagotoviti hiter dostop do postopkov za določanje statusa begunca.
- 62 Ta način določanja države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo vložijo mladoletnik brez spremstva, ki nima družinskega člana, prisotnega na ozemlju države članice, temelji na objektivnem merilu, kot je navedeno v uvodni izjavi 4 Uredbe št. 343/2003.
- 63 Poleg tega taka razlaga člena 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003, ki kot odgovorno določa državo članico, v kateri je mladoletnik prisoten po tem, ko je tam vložil prošnjo, v nasprotju s tem, kar je zatrdila nizozemska vlada v svojih pisnih stališčih, ne pomeni, da lahko mladoletnik brez spremstva, ki mu je bila prošnja za azil v prvi državi članici vsebinsko zavrnjena, nato od druge države članice zahteva, naj obravnava prošnjo za azil.
- 64 Iz člena 25 Direktive 2005/85 namreč izhaja, da poleg primerov, v katerih se prošnja ne preučuje v skladu z Uredbo (ES) št. 343/2003, se od držav članic ne zahteva, naj preverijo, ali ima prosilec status begunca, kadar se prošnja šteje za nedopustno, zlasti zato, ker je prosilec za azil vložil enako prošnjo, potem ko je bila izdana dokončna odločba.
- 65 Dodati je še treba, da ker je dovolj, da prošnja za azil obravnava le ena država članica, država članica, ki je v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, določena kot odgovorna na podlagi člena 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003, o tem obvesti državo članico, v kateri je bila vložena prva prošnja za azil.
- 66 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6, drugi odstavek, Uredbe št. 343/2003 razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, v katerih je mladoletnik brez spremstva in brez družinskega člana, ki bi bil zakonito prisoten na ozemlju države članice, vložil prošnje za azil v več državah članicah, ta člen kot „odgovorno državo članico“ določa državo članico, v kateri je ta mladoletnik prisoten po tem, ko je tam vložil prošnjo za azil.

Stroški

- 67 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 6, drugi odstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, v katerih je mladoletnik brez spremstva in brez družinskega člana, ki bi bil zakonito prisoten na ozemlju države članice, vložil prošnje za azil v več državah članicah, ta člen kot „odgovorno državo članico“ določa državo članico, v kateri je ta mladoletnik prisoten po tem, ko je tam vložil prošnjo za azil.

Podpisi